

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harpii Theologi Eruditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiæ Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

De triplici vita hîc tractanda, & quis ad vitam contemplatiuam aptus. Cap.
XIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

liter e contra, dum se voluntas per amorem ad nos ipsos conuertit, auer-
 tit se à Deo, ita quòd ipsa conuersio ad nos ipsos, tandem tam magna
 efficitur, vt Deum omnino cõtemnat. Sic ergo auersio ab omni cre-
 atura & nobis ipsis, & cõuersio ad Deum, in vna pariter actione complè-
 titur, licet nos voluerimus in duobus punctis prosequi, vt melius intel-
 ligeretur. Prosequendo igitur secundum, sciendum quòd Deus est ori-
 gō ex qua omnia creata effluerunt, sed singulari modo rationalis cre-
 atura: ipse quoque Deus est, propter quem omnia creata sunt: & po-
 stre mò etiam finis, ad quem omnia creata sunt, scilicet vt reuertan-
 tur in suam originem, vnaquaq; creatura, vt sibi competit. Nam cae-
 tera creatura omnes ad hominis indigentiam ordinata sunt, vt diuer-
 sis modis sint in adiniculum, & exercitium hominem conuertendi,
 ac perducendi ad Deum, puta ad corpus pascendum, vestiendum, casti-
 gandum, vel ad hominem instruendum varijs modi, & dandam de
 Deo notitiam in ipsarum creatione, videlicet de eius infinita magni-
 tudine, sapientia, pulchritudine, dulcedine, subtilitate, bonitate, & si-
 milibus innumerabilibus, in quibus natura, & exteriores sensus, ac eti-
 am ratio interior exercitari possunt. Consequenter sensus exteriores
 ordinati sunt, vt seruiant, & subiecti sint viribus interioribus: simi-
 liter animae vires, & potentiae inferiores, vt seruiant & subiectae sint su-
 perioribus: superiores verò, vt semper amorosè in Deum fluant. Nam
 quemadmodum solares radios semper vnitos soli esse oportet, atq; in
 sole iugiter pendere inseparabiliter, si in esse permanere debeant: ita
 etiam nobilis anima essentialiter dependet in sua origine, hoc est, in
 Deo. Propterea si peruenire debet ad statum perfectum, oportet eam dis-
 cere similiter in Deum fluere, & dependere in ipso cum tribus suis po-
 tentijs per medium gratiae Dei, & nostri amoris. Et istud est proprie,
 quòd volo hic docere, quomodo ad hoc peruenire possimus.

*De triplici vita hinc tractanda, & quis ad vitam contemplatiuam
 aptus. Cap. XIV.*

Gen 29.
 Ibidem.
 Luca 10.

Vita tri-
 plex.

Sciendum quòd triplex est vita, scilicet actiua, per Liam designa-
 ta, quae lippos habebat oculos: spiritualis cõtemplatiua, in Rache-
 le figurata, quae pulchra erat, sed infœcunda: & supereminens con-
 templatiua in Maria Magdalena signata, quae optimam partem elegerat.
 In qualibet autem istarum trium, oportet nos facere preparatio-
 nem, ornatum, & profectum, si eas perfectè possidere, & Deo salubri-
 ter of-

ter offerre volumus. Primò oportet, vt nos præparemus ad vitam acti-
nam, si fideles serui inueniri volumus, sicut vni dicitur in Euangelio:
Euge serue bone & fidelis, intra in gaudium domini tui. Sciendum, quòd ille
dicitur bonus & seruus, qui eligit in omnibus obedire præceptis Dei,
& sanctæ Ecclesiæ, exercitare se in operibus bonis, sanctis moribus, in
virtutibus & exercitijs actiue vitæ, in nullo seipsum quærèdo, sed ho-
norem & voluntatem Dei duntaxat, aut proximorum emendatione
& salutem: & propter ista dicuntur huiusmodi homines, boni. Sed
quia omnem suam perfectionem in exercitijs actiue vitæ constituunt,
& Dominus huiusmodi introrsum non trahit, sed foris stare permit-
tit in exercitijs vitæ, idèd adhuc serui Dei, & non amici appellantur.
Nam familiares esse oportet, & Dei secreta cognoscere, qui Dei amici
vocari debent, quemadmodum suis Apóstolis Dominus loquebatur:
*Iam non dicam vos seruos, quia omnia quæcunque audiui à Patre meo, nota
feci vobis.* Hic tamen sciendum est, quòd Deus gratiam suam, opem
atque subsidium, elargitur cuique secundum quod seipsum præpara-
uerit, & exercitauerit, siue ad exteriora exercitia actiue vitæ in ex-
terioribus virtutum operibus, siue ad exercitium internum amoris.
Et ad istud multum facit conditio naturæ; tamen non sufficiat, quia
graves, amari, aut melancholici ex natura, seu etiam scrupulosi, vel in-
flati, valde difficulter ad internam spiritualem vitam peruenire pos-
sunt. Et qui lati, amorosi, vel compasiui sunt, vel compugibiles cor-
de, multas habent dispositiones ad internam cõtemplatiuam vitam,
si tamen discere voluerint mori sibiipsis, & obseruare gratiam Dei, at-
que omnes res creatas totaliter contemnere: quia nemo ad internum
exercitium veraciter peruenire potest, nisi prius cuncta despexerit, eti-
am seipsum, & ita totus Deo cum omnibus viribus & affectibus fuerit
applicatus. Alioqui corde diuisus, semper permanet instabilis & in-
quietus: quia in desideria frequenter extrahitur, & distemperatus effi-
citur in passionibus naturalibus, quæ adhuc in eo viuunt. Et idcirco
intrinsecus minime illuminatur, nec quid sit internũ exercitiũ agno-
scit, sed in eo contentus est, quòd scit & sentit se Deum quærere & in-
tendere non fictè, videnturque sibi externa exercitia esse multo utili-
ora qualibet exercitatione interna. Et quia magis exercet opera exte-
riora propter Deum, quàm colat eum interiori affluxu dilectionis,
propterea in corde eius magis depicta sunt opera, quæ propter Deum
perficit, quàm ipse Deus propter quem agit.

Vita actiua.
Matt. 25.
Seruus bo-
nus.

Ioan. 19.

Vita inter-
na quinam
aptiores.